

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

C. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Taxat postea Calvinus, sub nomine defensorum liberar-
bitrij, doctiss. Patres Augustinum, Ambrosium, & alios, qui
affirman sub typó huius vulnerati Samaritani curantis eum,
describi statum hominis post lapsam, & restaurationem per
Christum. Nec vllam causam reprehensionis adferre, nisi quòd
dicat *maiores Scripturae habendam reuerentiam quàm ut ger-
manus eius sensus hac licentia transfiguretur.* Sed habetur à
Patribus maxima Scripturae reuerentia; quia & germanus ac
literalis sensus de habendo pro proximo qui nostra ope in-
diger, còque opere diligendo, diligentissimè retinetur, & my-
sticus quoque sensus in eo latens enucleatur. Sed vnus Cal-
uinus licentia hæretica ipsam diuinæ Scripturae literam tum
aliis innumeris in locis, tum hîc maximè penitus transfigu-
rauit, corruptit, inuertit, Christi que verbis disertissimis clara
& impudenti voce contradixit, vt iam ostensum est.

Patres à
Caluino
sine causa
data accu-
sati.

IN LVCAE CAP. XI.

41. *Quod superest, date eleemosynam, & ecce omnia
munda sunt vobis.*

CH R I S T V S in his verbis, nec ironice loquitur, vt
quidam putant quasi opinionem Pharisaorum ir-
ridens, quæ duntur existimasse per solas eleemo-
synas omnia peccata purgari, vel saltem rapinas
condonari quando ex illis eleemosynæ fiunt (neque enim vel
tanti eleemosynarij isti Pharisei erant, vel tam stulta eorum
sententia vsquam legitur) nec solet Christus ironice docere,
maximè quum dicit, *Et ecce*; nec etiam docet per solas ele-
emosynas (vel cetera pietatis opera negligendo, vel in pecca-
tis perseverando) omnia peccatoribus condonari, quæ quorũ-
dam suo tempore opinionè refutat sæpe August. in lib. de fi-
de & operibus per totum, in Enchir. ca. 75. & de ciuit. Dei lib.
11. cap. nec denique (vt Calvinus hîc somniat) eos rite ac legi-
time vesci pane suo qui eleemosynas erogant, qui que ex sua abũ-
dantiâ pauperum inopia subueniunt (hec enim expositio eorũ
verborum, *Ecce omnia munda sunt vobis*, nullũ sensum adfert,
nec causam aliquam reddit, quod tamè imprimis expèdendũ
erat, quũ Christus non simpliciter eleemosynas erogare iu-
beat, sed hanc etiam promissionem subnectat, *Ecce omnia
munda sunt vobis*, nõ panis tantũ ait aut cibi vsus;) sed docet
eleemosynam esse proprium remedium cõtra morbos Pha-
risæorum, rapinam & iniquitatẽ, quos hîc nominatim taxat.

1.

2.

3.

4.

Eleemo-
sina quo-
modo in
Phariseis
munda sunt
omnia.

Huiusmodi quippe peccata, quorum propria purgatio est debita restitutio, per eleemosynam aptissime purgantur; non quia ea sola totam purgationem adtert, & plenam remissionem consequitur; sed quia hæc noua liberalitatis & charitatis affectio animum rapinis deditum ab illo vitio expurgati quo vitio sublato, ad cætera omnia penitus emundanda aditus & via facta est. Eleemosyna igitur auaros per omnia mundat, quatenus emundationis principium quoddam est, & pro veteribus delictis satisfactio debita. Hic sensus à D. Basilio traditus est in Regulis breuioribus ad q. 271. Et similis hic locus est ei quod dixit Regi rapaci Daniel. *Peccata tua* (quæ maximè erant rapinæ) *eleemosynis redime.* Verba autem illa (*quod superest*) nec significat quod ex rapinis vestris reliquum est, quasi dixisset Lucas *το περισσεον*, nec pro copia præsentis accipitur, vt Calvinus vult, quasi dixisset Lucas *το περισσεον*; sed significat simpliciter iuxta verbum *τα υουσα*, quo Luc. vitat, *ea quæ vobis adsunt*, vt ipse Beza vertit, id est, ea quæ iam habetis, sicut iuste possidetis, date in eleemosynam, id est, iuxta facultates vestras, subaudiendo *υουσα*. Sic Theophylactus exponit: *τα υουσα υουσα*. Sic & textus Syriacus vertit, *id quod est.* Nempe ex eo quod iuste & rectè vestrum est, facite eleemosynas.

Proteruè Calvinus hoc loco Catholicos taxat dicēs. *Quid hinc inferunt Papiste eleemosynas esse satisfactiones quibus mundamur à peccatis, stultius est, quàm vt longa refutatione opus habeat.* Neque enim Christus hic disserit, quo pretio nos peccatorum remissionem acquirene oporteat, sed eos purè vesci pati suo qui partem erogant pauperibus. Sed hunc superbum hæreticum textus ipse refutat, vt iam ostensum est, & S. Basilius loco citato exemplum simile adfert in Zachæo publicano, qui pro veterum peccatorum satisfactione professus est: *Si quem fraudauero, reddo quadruplum.* Christus hoc loco nõ quidem agit de pretio quo acquirèda est remissio peccatorum, neque Catholicis satisfactiones ponunt tanquã pretia acquirenda remissionis, sed vel tanquam media placandi Deum, vt ad remissionem consequendam homo sit dispositus, vel tanquã pena peccatis iam remissis debita exolutiones. Iuxta priorè textum docet hic Christus eleemosynas, non quidem pretium, sed modum esse mundandi rapaces & auaros: quia hoc modo & propriis peccatis satisfaciunt, sicut Zachæus, & ad Dei misericordiam Christi que sanguinis beneficium obtinendam (quo plena fit cordis emundatio) eo magis disponunt.

Luc. 19.

Satisfactio-
nes quo ten-
su ponun-
tur à Ca-
tholicis.